

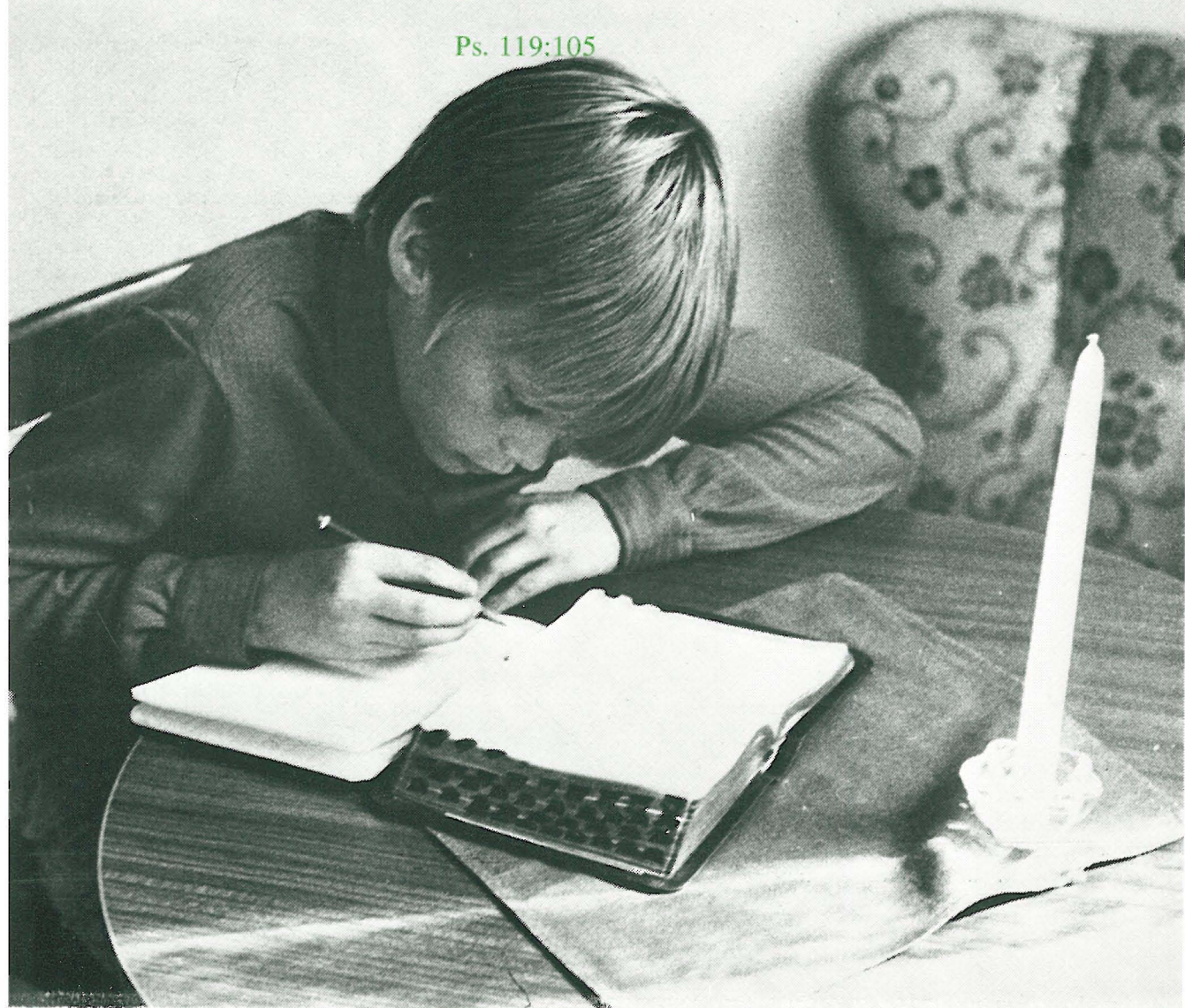
MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

Nr 17 - 1971 - årg. 12 - pris kr. 1:50 (befriad från moms)

*Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.*

Ps. 119:105

ensam

av Stina Fridolfsson

ENSAMHET är något på gott och ont. Ensamheten kan gastkrama en människa. Ängest, vanda och förtvivlan föds ur ensamheten. En människa omgiven av många vänner kan känna sig ensam i världen. Den som ser sin tillvaro som den är: Ett liv på en förbannad jord i ett vrångt och avogt släkte av egocentriska materialister, kan gripas av förtvivlan och ensamhetskänsla i folkhavet. Den inre ensamheten kan då driva honom till att söka yttre ensamhet för att slippa bli påmind om svaltget som i alla fall finns mellan honom och andra människor.

I sin yttersta glädje och i sin yttersta nöd är människan ensam. Djupast sett är hon alltid ensam. Ensam skall hon träda fram inför Gud och stå till svars för sitt liv. Ensam skall hon möta livet, döden och evigheten.

Genom frälsningen kommer man ur ensamheten in i en äkta gemenskap. Andens enhet genom fridens band, kallas den. Helt plötsligt har man frid och bor bland vänner mitt i ett främlingsland.

När man börjar leva i gemenskap med Gud, så kommer förr eller senare ännu en kris. En ensamhetskris. Bedrövelse och förföljelse för Ordets skull kommer.

Guds Ord, det skarpa, tveeggade svärdet som skiljer kropp och ande, mörk och ben, börjar göra ont. Bedrövelse för ordets skull betyder inte främst hatet från världen. Det är när ordet skiljer dött från levande i ens egen personlighet bedrövelsen kommer. När den nya människan ska beredas plats. När vetekornet måste dö för att bära frukt.

Den djupaste upplevelsen av ensamhet är att dö. "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" ropade Jesus i vanda när han kände döden komma. Döden tyktes triumfera över gudasonen. Men i sin död övervann den rättfärdige människosonen döden, döden, som är syndens lön, och i triumf fördes han till maktens högra sida i höjden.

Den som tar sitt kors och följer Jesus, kommer förr eller senare till en punkt då han måste ta ställning till om han skall följa Jesus till döds och så bära frukt, eller förbli ett ensamt korn.

Den som aldrig upplevt sig själv ensam, förkastad av Gud, kan aldrig bli själavinnare. Den som inte sett sin egen hjälplöshet och synd kan aldrig föda människor in i Guds rike. Han förblir ensam.

Den som vågar gå vidare när andra kristna stannar upp, vågar släppa sitt eget liv och bli ensam kvar, liksom Jakob blev ensam kvar vid Jabboks vad, han får en brottningskamp med Gud. Den som kämpat genom en natt ensam med Gud och hållit ut tills morgonrodnaden gått upp, han blir märkt för hela livet. Han haltar måhända på höften, men han har fått ett nytt namn.

Den som fått ett namn av Gud behöver inte kämpa för sitt namn eller be om ursäkt för sin existens. Han har ju fått sitt namn av Gud. Han som skapat och fött mig bevarar mig. Då behöver jag inte krampaktigt gripa tag om det liv som inte är mitt, utan får leva av och i den nåd Gud ger.

Den som vågar bli ensam med Gud kommer aldrig någonsin att bli väl sedd av människor. Men den som inte tar risken, han går miste om både namnet och kraften, den översvinnliga kraften som är Guds.

Den som blir ensam med Gud måste förneka sig själv, dö bort från världen och leva som gäst och främling på jorden. Men han kommer aldrig i evighet att vara ensam.

Veckans väckelse

Nu ska det alltså heta Jesusväckelse och medlemmarna kallas Jesus-folket. I Stockholm är det för närvarande väldigt "inne" med dessa beteckningar. En av citykyrkorna utlovar andlig revolution i city och delar ut stencilerade lappar med Jesusbilder. Men en sak oroar oss och det är att kyrkorna på sistone bytt väckelse — eller namn på väckelser — lika ofta som boticker och modehus skyltat om. För någon tid sedan hette inneväckelsen Karismatiska vågen och kyrkan som just nu kör med Jesusväckelse var tidigare inkopplad på Operation Mobilisation. (Det ryktas att nästa drag blir religiösa diskussioner med kändisar på estraden.)

Gemensamt för dessa företeelser är 1) att de är importerade och lanseras som dagens innejä utifrån den stora, vida religiösa världen. 2) att resultaten på hemmaplan är magra, varför "resultaten" måste flygas hit — oftast från Amerika och visas upp efter PR-mekanikens alla regler.

Men vad Sverige idag behöver måste vara ett gudomligt svar på vår speciella situation. Och ett förberett, luttrat och nyfött folk som axlar ansvaret att bära ut evangelium till folket.

Det blir den rätta höjden, bredden och djupet då. Och även rätt resonans i folksjelen.

LassO

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

Kommentar till omslagsbilden

Den här pojken André Widén, 13 år, från Öregrund deltog i den bibelstudievecka för skolungdom som anordnades på Johannelund. Med den öppenhet som endast mycket unga människor har, tog eleverna emot undervisningen, som blev omedelbart fruktbarande.

Att undervisa människor som fortfarande har oförstörda sinnen i Guds Ord är en tacksam uppgift. Det är att visa människor rätt väg innan de hunnit gå vilse.

Foto: Lars O Andersson

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15 varje månad • Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

L P 1927 om:

LIVSFARLIG ALLIANS

Samtliga väckelserörelser i vår tid — pingströrelsen inkluderad — har drabbats av förkyrkligande eller sekularisering. De fundamentala väckelsesanningarna har lindats in eller suddats ut. Omvändelsekravet — församlingssynen — inställning till ekumenik, politik och samhällsengagemang, kultur och nöjesliv inberäknat, har succesivt förändrats, och man möter en synkretism helt okänd för väckelsepionjärerna under kamp- och genombrottsår. Begreppen suddas ut och människorna lever i ett andligt vakuum som gör dem till lätta offer för den osynliga andevärldens många förföriska utspel. Den kyrkopolitik som under efterapostolisk tid utrustade sig med många inomvärldsliga maktmedel har gått i arv till alla andliga rörelser som sjunkit ned på detta världsliga plan. Därför ser vi också i vår tid gengångare från det förflutna, men nu personifierade i andra system och individer. Det är verkligen lärorikt att se hur pastor *Lewi Pethrus* i Evangelii Härold år 1927 tacklade ett problem som är identiskt lika det maranatafolket ställts inför under senare år.

Läs och begrunda!

”

Vi ha företeelser, som utöva ett ohyggligt verk bland de troende i närvarande tid. Huru kan man, då man vet, vart katolicism och formkristendom leder, samarbeta med predikanter och församlingar, som exempelvis officiellt taga sådana företeelser som ekumeniska mötet i försvar? Man vill naturligtvis icke förneka att många av dem äro verkligt goda och andliga Herrens vittnen, men samarbetar man med dem, så stöder man och ger erkännande åt det man tror vara en ren förbannelse för Guds rike.

Huru mycket mera skulle icke kunna vinnas för Guds rike på jorden, om alla de, som tro på Bibeln som Guds ord och se skökoväsendets fara i den moderna världskyrkan, ställde sig på en enig front och motarbetade bibelkritik och ekumenism och dessa stora antikristliga strömningar, som gå fram med en så oerhörd slughet och våldsamhet i vår tid. Man undginge då att bliva till en snara för många uppriktiga själar.

Det finnes åtskilliga Herrens vittnen, som under årens lopp sagt oss: samarbeta med kyrkorna och samfundet till trots för deras villfarelser, så skall ni vinna dem genom edert inflytande och eder förkunnelse. Många av oss trodde också därpå en tid, men man såg snart, att man icke kunde rädda människor från deras villfarelse genom att göra gemensam sak med dem. För ett par eller tre år sedan skrev en broder, som under många år varit en avhållen predikant och konferenstalare här i landet, angående detta spörsmål, att brev till mig, vilket nästan kom mig att rysa. Vi vore bekanta sedan många år tillbaka, och han var också en av dem, som klandrade de andedöpta, därför att de ordnade egna fristående församlingar. Han menade att man kunde stå kvar i de gamla kyrkorna trots allt och på så sätt vinna dem för ett överflödande andligt liv. Vi voro mycket tillsammans årtal tillbaka, men så skildes våra vägar, och vi arbetade var och en på sitt håll, fastän vi alltid möttes som kära bröder, då vi någon gång råkades. Nu efter 10 år fick jag ovannämnda brev från honom. Han säger där, att han 10 år förut hade trott, att vårt handlingssätt var oriktigt, då vi gjorde opposition mot dem, som icke helt voro för den Helige Andes verk. Han sade, att han vid den tiden trodde sig gagna Guds rike bäst genom att vara ibland dem, men nu efter 10 år sade han sig inse, att han handlat oklokt. Han såg förgäves, påstod han, efter de resultat, som han väntat av sitt arbete. Han kunde, menade han, se mycket större frukt efter deras verksamhet, som öppet och radikalt tagit ståndpunkt för sin övertygelse, även om det kostat en brytning med kyrkosamfund och gamla vänner. Han sade sig hoppas att få lägga om sin verksamhet, om han fick någon längre tid att leva. Det som gjorde det starkaste intrycket på mig var, att han strax därefter fick hembud, och de 10 år, som han talade om i sitt brev, voro hans sista 10 år.

Det är en del religiösa människor, som gärna vilja ha en varm och andlig predikant på sina konferenser och under någon veckas väckelsemöten, men de vilja icke mottaga hans förkunnelse, så att de uppleva den i livet och i församlingen. De utnyttja honom för sina kyrkopolitiska syften. Det värsta är, att enfaldiga och uppriktiga själar på detta sätt dragas in i kretsar, där de förr eller senare förgiftas av rationalism och ekumenism m. m. sådant. När man därför anklagar oss för att vi icke kunna alliera oss med kyrkor och samfund, så svara vi: Driv ut

forts. sid. 9

— 1962 kom Maranata till Gjövik. På den tiden var jag revyartist och fyllde min tillvaro med allt annat än andliga ting, berättar EGIL GLEMME-STAD. Idag är han förestandare för den livskraftiga församlingen i staden. Vi träffades i Malmköping och samtalade om verksamheten i Gjövik Norge där själarnas frigörelse, församlingens upprättelse och Jesu andra tillkommelse står i centrum.

Maranataförsamlingen i Gjövik på frammarsch

Text: LassO

Vi sitter på Midnattsropets "lokal-redaktion" i Malmköping och samtalar om Guds verk — huvudsakligen i Norge och Sverige. *Egil Glemmestad* är föreståndare för den livskraftiga Maranataförsamlingen i staden Gjövik. Han är ganska ung:

— Är det 29 juli idag, så är jag tretti.

— Det är full aktivitet året om och det var nått med tiden. Men i dag tackar jag Gud för att vi tog tillfället och åkte hit till Malmköping.

Just innan resan avslutade vi en kampanj med *Rein Seehuus*, berättar Egil. Under avslutningshelgen arrangerade vi en demonstration genom hela staden. Med plakat och banderoller proklamerade församlingen att Jesus kommer snart, att Yttersta tiden är nära och att det finns full befrielse i namnet Jesus. Marschens mål var stadsparken och där predikade broder Rein om Jesu andra tillkommelse så det dånade över staden.

Vi började för några år sen med den här demonstrationen.

Fler och fler som tror att Jesus kommer snart har nu slutit sig till leden.

För närvarande flyter verksamheten i medvind. Vi satsar hårt på utåtriktad verksamhet p.g.a att det nära nog är hopplöst att få lokaler i centrum där Bingoklubbar och dyl. håller till. Men det är ute på gatorna vi träffar nöden främst i form av växande ungdomsskaror med sprit- och narkotikaproblem.

Men hjorden har inte skonats från kriser. Ett tag återstod endast tre syskon. Fast varken förr eller senare har vi haft så mycket möten som då. Under den tiden lärde vi oss vilken enorm betydelse en enad, stark lokalförsamling på Bibelns grund har. Vi lärde oss också efter dessa år att aldrig räkna med människor vilken ställning de än åberopar.

Under samtalets gång slår det mig att den lilla församlingen Gjövik genomgått exakt samma luttringsprocess som hela marana-

taväckelsen i övrigt. En direkt bekräftelse på den lokala församlingens organiska livsförbindelse med den universiella. 1 Kor. 12:26: *Om en lem lider, så lida alla de andra lemmarna med den.*

Någon gång året 1962 hade missionär *Ella Sörensen* sporadiska möten i sta'n.

— På den tiden reste jag med en revy. En tillvaro fylld av, kort sagt, skådespel och fylla, slagsmål och musik. Jag gick i alla fall på ett av dessa omtalade maranata-möten. Fullkomligt överraskad och omskakad av syster Sörensens budskap böjde jag mig en kväll och min fru — vi var nygifta — kom kvällen efter. Vi tog genast aktiv del i gruppens arbete och sedan 1966 har jag varit dess föreståndare.

I Malmköping var hela familjen som såg ut att stortrivas, samlad.

— Upplevelser och intryck här

forts. sid. 15

Axel R. Olsson med fru på Malmköping i år.

Vår trogne medarbetare AXEL R OLSSON tar oss här med på en fantastisk resa tvärs genom Bibeln. Vi träffar Abraham, Isak och Sara. David, Jakob, Noa, Rut och får färska bilder från platserna där Gud uppenbarade sig för dessa människor till bestraffning, fostran och tröst.

Reseskildring och Bibelstudium av AXEL R. OLSSON

Landet kallades fordom Kanaan. Det står i 1 Mos. 12:6—7 att då Abraham kom flyttande från Haran, kommo de till Kanaans land och på den tiden bodde kananeerna där i landet.

Kananeerna härstammade från Noas sonson Kanaan, därav namnet Kanaan där kananeerna bodde.

Landet hette sedermera Palestina av det grekiska ordet Palaistine.

Namnet Israel förekom ganska tidigt, redan i Mo seaböckerna och 2 Sam. 7:23, Ps. 14:7 m.fl. bibelstäl- len. Men det ser ut som om namnet Israel gällde mera folket än landet, men också bådadera. Det heter att hela Israel från Dan till Beerseba förstod att Samuel var Herrens profet, 1 Sam. 3:20.

Men redan vid stammarnas delning i två riken 1 Kon. 12 kom 10 stammar att heta Israel och de två stammarna Juda och Benjamin, Juda rike med sina olika landområden.

Det kallas också det utlovade landet (Hebr. 11:9) det härliga landet, (Dan. 8:9) det ljuvliga landet, (Sak. 7:14) och det heliga landet, (Sak. 2:12). Det var Patriarkernas, Profeternas och Jesu land. Det är de mångfaldiga minnenas land. Landet på jordens mit- telhöjd som det heter, (Hes. 38:12).

När staten Israel grundades den 14 Maj 1948 be- slöts att den nya staten skulle heta Israel.

Jag har sedan tidiga ungdomsår haft intresse för detta land. Detta genom bibelläsning och frälsnings- upplevelse. Och vilken frälst människa skulle ej ha det. Det står ju att frälsningen kommer från judarna. Jesus säger det själv i Joh. 4:22. — — —

Det blev mig och min hustru förunnat att förliden vår göra en resa till detta land.

När planet hade landat i Lood(Lydda) Tel-Avivs flygplats och vi sett att våra väskor kommit in från planet gick vi ut till en buss som stod reserverad för oss.

Redan då vi kört några hundra meter mötte oss ett bibliskt minne. Vi åkte nämligen genom gamla Lydda och strax därefter Saron. Vi påmindes om vad som skedde där under Apostlatiden.

Det står i Apg. 9:32—35 att Petrus på sina vand- ringar kom till de heliga som bodde i Lydda. Där

EN RESA I ISRAEL

träffade han en man Eneas som legat till sängs i åtta år på grund av lamhet. Han blev i ett nu helbrägd genom Guds kraft. Och det heter att alla som bodde i Lydda och Saron såg honom och de omvände sig till Herren. Så detta under lände till väckelse på dessa platser. Vi vill instämma i sångarens ord: "O, kom och skänk Ditt svaga arv ett apostoliskt tidevarv."

Färden gick denna dag ned till Askelon. Efter vägen såg vi stora apelsinodlingar. Askelon var en av filisteernas fem gamla städer där vi skulle stanna över två nätter. Vi var också ute och såg ruinerna efter gamla staden Askelon. Det talas i Domb. om Askelon i samband med Simson.

Till Berseba och Hebron

Efter att ha vilat i Askelon fortsatte vi med bussen sydöst mot Beerseba, denna minnesrika bygd från patriarken Abrahams tid. Där är nu en stad på omkring 60 000 inv. Men vad som mest intresserade oss var den brunn som Abraham låtit gräva där. Vi kan läsa om detta i 1 Mos. 21:22—33.

Det var här i Beerseba som Abraham, från mänsklig synpunkt sett, fick denna underliga befallning att gå till Moria berg och där frambära sin son Isak som ett offer.

Mot Hebron

Efter kort uppehåll vid brunnen fortsatte vi nordöst mot Hebron. Det var ju märkligt att vara i dessa trakter där Abraham bott och levat. Jag hade svårt att hålla tårarna tillbaka av gripenhet där jag satt i bussen. Vi var nu i en del av Negev-öknen. Det var inte slättmark utan mycket kuperat med höjder och dalar.

När vi kom till Hebron kunde vi minnas att där hade också Abraham bott i Mamres terebintlund, men den platsen ligger utanför staden och vi kom ej dit. Det var ju i Mamres terebintlund Abraham fick besök av Herren själv och två änglar (1 Mos. 18). Han fick där av Herren förnyat löfte om Isaks födelse. Herren och de två änglarnas besök gällde också tillståndet i Sodom och Gomorra. När de gick därifrån följde Abraham med för att ledsaga dem. Det var ett

föredömligt exempel av Abraham detta tillfälle. Vi kanske beder ibland att Herren skall gå med oss, men det mest riktiga är att vi går med Herren. Den som går med Herren får veta vad ej andra får veta. När nu änglarna fortsatte mot Sodom stod Abraham kvar inför Herren. Så blev det samtal mellan Herren och Abraham, och Abraham utgav sig i förbön för Sodom. Det behövs själar idag som står kvar och träder närmare Herren i förbön för anhöriga, vårt land, ja hela vår värld.

Makpelas grotta

När Sara dog 127 år gammal köpte Abraham denna grotta jämte åkern av en man Efron för 400 siklar silver 1 Mos. 23. Det är märkligt att se vilken respekt och aktning Abraham hade vunnit med sin gudstro inför landets inbyggare. När han kom till Hets barn och begärde att få köpa en grav svarade Hets barn, (v. 6): "Hör oss Herre Du är en Guds hövding bland oss. Begrav din döda i den förnämligaste av våra gravar."

Likasa vid detta tillfälle i Beerseba när Abimelek med Pikol, som härhövitsman, kommer till Abraham säger han: "Gud är med dig i allt vad du gör".

Så den förste som blev begravnen i Makpelas grotta var Sara. Sedan, när Abraham dör 58 år senare, 175 år gammal, kommer Isak och Ismael och begraver sin fader där.

Isak och Rebecka blev också begravda där, (1 Mos; 27—29). Likasa Jakob och Lea. När Jakob förnam att han skulle dö, vi vet att han då bodde i Egypten, sade han till sina söner att de skulle begrava honom i Makpelas grotta bredvid hans fäder där han också hade begravt Lea. (1 Mos. 49:29—33)

Det var ett stort begravningsfölje från Egypten till Hebron då Jakob skulle begravas. Nu var ju Josef en mäktig furste i Egypten, så förutom Jakobs söner följde alla Faraos tjänare, de äldste i hans hus och äldste i Egyptens land, därtill allt Josefs och hans faders husfolk. Också vagnar och ryttare var med. Det var nog, efter vårt talesätt, en hel del prominenta personer med. När de kom till Goren-Haatad höll de en sorg högtid i sju dagar.

forts. sid. 19

VILSNA BARN

**Ty så högt älskade Gud
världen, att han utgav sin
enfödde Son, för att var
och en som tror på honom
icke skall gå förlorad utan
ha evigt liv. Icke sände
Gud sin Son i världen för
att döma världen, utan för
att världen skulle frälsas
genom honom.**

Joh. 3: 16, 17

I dag på morgonen när jag låg och halvslöade efter en tältvaktsnatt, tittade jag ut genom husvagnsfönstret uppåt det gräsklädda berget. Mellan trädstammar och morgonsolljus satt en liten vit, späd gestalt med sotsvart hår och slängde med huvudet fram och tillbaka under tiden händerna spänt for genom håret. Hennes uppträdande anknöt till mitt föregående liv och något reagerade i mig. Jag drogs dit, och fastän jag inte var klar över vad det var, visste något i mig ändå hur det var ställt med den där lilla människan. Armarna var som tunna vita stickor, ja, hon var verkligen urgröpt och märkt av medicinmiss-

bruk. Hon såg så ung ut och jag blev skakad fastän jag sett en hel del ruggiga saker under de tolv år jag levde i denna mardröm av rädsla och isolering från det vi kallar normal verklighet.

Jag såg att hon frös i sina mycket tunna och dåliga kläder. Ögonen var oroliga, och hon vred sig i kramp och spänningar. Det var ett fjortonårs flickebarn, på drift och utanför "låtsastryggheten". Hon satt där med mörkt rödlackerade naglar på ett par barnahänder som öppnade och slöt sig om en liten vit kapsel. Hon berättade att hon redan som elvaåring börjat sniffa och röka hasch. Nu var det alltså kapslar, i bästa fall centralstimulerande, antagligen ihopmixtrat på något privat laboratorium.

Hon visade sår och prickar i ansiktet och över hela ryggen och smalbenen. Dessutom brände det som eld i hennes ansikte som var rödflammigt. Jag fick kontakt med henne på det språk som var hennes och en gång varit mitt. Hon berättade om barnen i förorterna, deras olika försök med hasch och andra gifter. Jag har läst i David Wilkersons bok "Det lilla folket" om barnen i Amerikas slum och giftvärld. Nu satt jag i Tantolunden i Stockholm med en representant från vårt lilla folk.

Hon försökte få sina smutsiga och svullna fötter i ett par trasiga, blå gymnastikskor. I en brun galonkasse bar hon sin skatt: ett par blå jeans som hon haft mycket länge, men fäst sig vid. Inte en enda gång log hon, och jag förstär varför. Hon talade som en redan till åren kommen, besviken män-

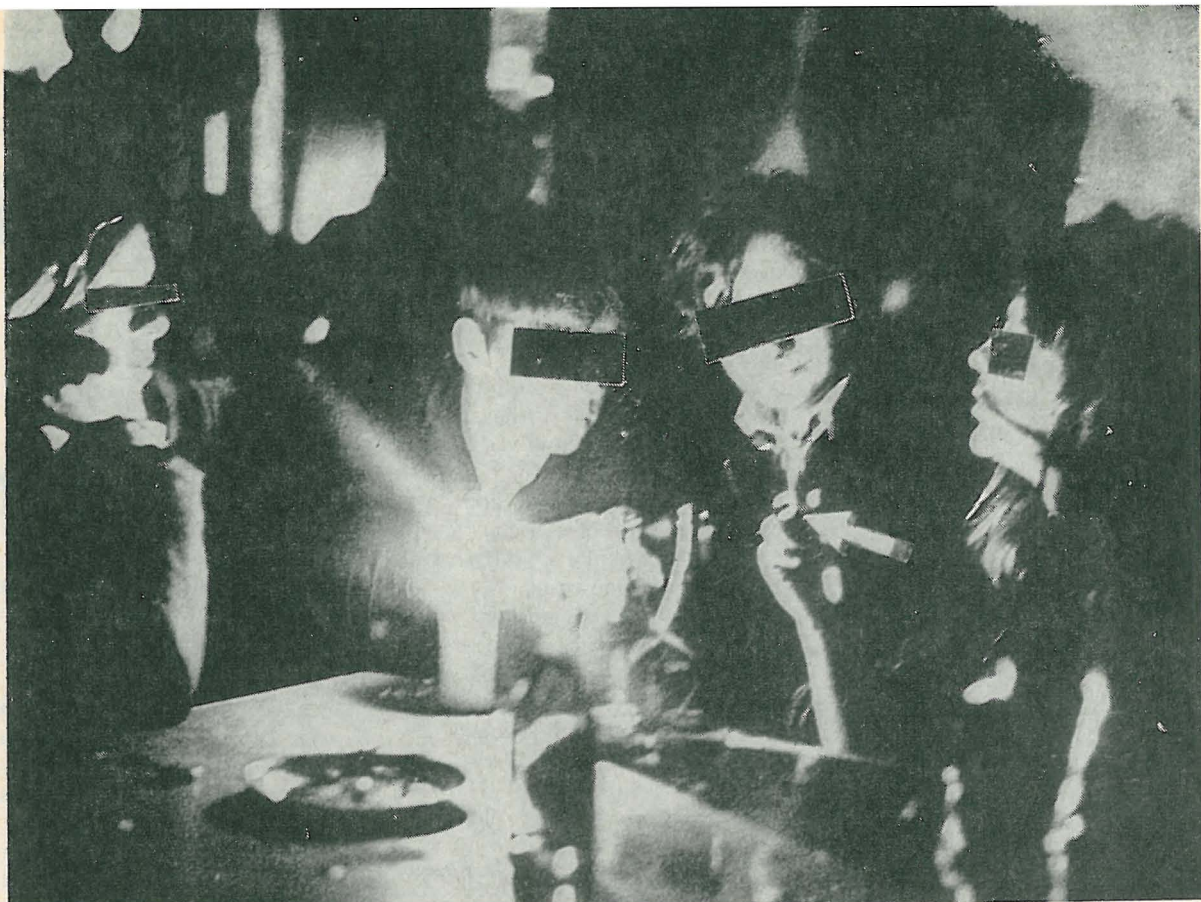
niska. Tog inte emot hjälp, ville inte sova ut, var inte hungrig. Hon lyckades efter en stunds vinglande sätta sig i rörelse — mot vad?

VÄND OM!

Föräldrar, hur är det möjligt att fortsätta som i går? När vi ser dessa små vilseledda offer, bestulna på det levande brödet som kommer ned från himmelen, men med desto större möjlighet till det dödande brödet från laboratorier. Hur skall vi kunna bryta vanmäktskänslan som förälder? Först måste vi inse att smittan kommer ifrån oss. Man *behöver* inte vara ett alkoholiserat socialfall för att vara med och föra smittan vidare till barnen. Nej, vi kan vara hårt yrkesarbetande och, vad man kallar, skotsamma föräldrar och ändå förlora kontakten med barnen. Plötsligt står vi med detta varför. Hur kunde det hända?

Vi kan rysa, känna äckel och fruktan för dessa långhåriga, magra, påtända människor där de står bland tomma ölburkar och cigarettfimpar i våra rikt utsmyckade tunnelbanestationer, eller uppvärmda innerstadsgator. Isen i bröstet och avståndet mellan oss är ett faktum. Varför? Jo, vi har dörren stängd till LEVANDE GUD. Innan vi kan göra något för det som är sjukt, sargat och vilsefört, måste vi födas på nytt. Vi måste avklädas den gamla syndanaturen, acceptera den hjälp och kärlek GUD ställt fram: JESUS KRISTUS.

JESU BLOD renar från all synd. Genom hans sår bli va vi he-

Haschrökning på Barnavårdsnämndens ungdomsgård.

lade. HAN är ett motgift. Vi kan gå oskadda genom ett förorenat folkhav. Vi kan bli fyllda av GUDS KÄRLEK, som älskar där inget älskvärt är att finna. Endast Guds kärlek kan rädda det som är förlorat. Älska i stället för att

hata, ta sig an i stället för att stöta bort. Du som är en mor eller en far i vanmakt och förtvivlan; sök JESUS till frälsning. Han skall byta ut din vanmakt till ett levande hopp. Han skall ge dig kraft att söka upp det som är för-

lorat. Inte bara *ditt* barn, utan VÅRA, ty de är alla våra. Apg. 2:38, 40.

Ake

FARLIG ALLIANS

forts. fr. sid. 4

ifrån er rationalismen, rensa ut ur edra predikantskolor de lärare, som hylla den nedbrytande bibelkritiken, driv ut ifrån eder den antikristliga nyteologien och bryt förbindelsen med skökoväsendet, sluta upp med allt motstånd mot den Helige Andes verk, så att edra ledare bli allvarliga sökare efter Andens dop och nådegåvor, så kunna vi mötas i den enighet, som Jesus talar om! Men dittills blir alliansen endast en vrångbild av en verklig, andlig enhet. Dittills borde ock varje andefylld kristen verkligen taga avstånd från det moderna alliansväsendet. Vi tro, att en levande kristen, som icke kompromissar med oro och skökoväsen, i längden kan uträtta mera för Guds verk, även om skaran är liten och på alla sidor trängd, än alliansväsendets beundrare någonsin kunna. Vi tro på den andliga enhet, som Bibeln omtalar, men icke på den moderna religiösa allians, där så gott som allting erkännes, bara det går under det kristna namnet. „

Postgironummer:

Maranataförsamlingens i
Stockholm byggnadskassa:
40 82 88-9
Box: 6177,
102 33 Stockholm 6.
Tidningen Midnattsropet:
57 16 20-4
Box: 6177,
102 33 Stockholm 6.
MR:s Bokförlag
och Musikproduktion:
55 91 73-0
Box: 6177,
102 33 Stockholm 6.
Evangelistkassor:
Göteborg: 72 32 69-7,
c/o K.-F. Engström,
Gullrisgatan 3 B,
417 45 Göteborg
Stockholm: 44 10 05
Box: 6177,
102 33 Stockholm 6.
Skellefteå: 38 62 01,
c/o O. Dahlberg,
Tenorvägen 33,
931 00 Skellefteå

NORSJÖ

Under den brasilianske broderns Magalhoes besök, tillsammans med Ernst Höglander, upplevde vi särskilt välsignade möten här uppe i Norsjö. Flera kom då fram till förbön, och vi förnam också, att Gud gjorde något i deras liv. Bl. a. upplevde en kvinna, som hade blodcancer, helbräddag/else. Vid

Ord på vägen

— nytt nummer —

08/26 88 60

Uppmuntrande budskap i tal och sång

(Automatisk telefonsvarare)

LULEÅ

Vi har nu rest tältet i Luleå, på Östra skolans gård, en för året ny tältplats. Trots att tältet står inne på gården, bakom skolhuset, har folket letat sig in. Vi kan nog säga att tillslutningen varit god, under kvällsmötena har tältet i det närmaste varit fullsatt och det bådar ju gott för de fortsatta mötena. I skrivandets stund har vi bara börjat med tre möten i helgen. Dessa möten har varit fantastiska. Om det fortsätter som det börjat kommer Luleå att skakas i sina grundvalar (Apg. 4:31).

Vi har sett tidigare år att detta är en stad som är öppen för väckelse, men tyvärr har satan rivit ner det verk som varit på väg att byggas upp. Men vi vet att Han som har begynt sitt verk, skall och fullborda det (Fil. 1:16). Därför vill vi vädja till dig som läser detta, var med och stöd arbetet i förbön. Bed för gruppen här uppe, bed att alla dessa män-

sitt vanliga besök hos läkaren kunde han bara konstatera, att hennes blodvärde nu hade blivit normalt.

Egentligen skulle tältet ha stått i Östersund, men eftersom det fortfarande syns omöjligt för oss att få tag på en plats där, fick Norsjö tillfället.

Semestermånaden tältmöteskampanj kom alltså att förläggas till gruvsamhället, åtta mil väster om Skellefteå.

Det var många som kom att leva upp under mötesserien.

— Det här skulle vi haft i våra församlingar, sade man.

Kväll efter kväll återkom man därför för att lyssna och vara med. Tältmöten kom också att bli som något speciellt i den annars så tämligen enahanda tillvaron i Norsjö.

För oss, Gunno, Karl-Georg och jag, återstår nu närmast Härnösand, varefter vi enligt planerna avslutar i Karlstad.

Gustaf Jilker

niskor som är bundna i sina samfund, men vill väckelse, att de får komma ut och uppleva friheten i Kristus. Bed också skördens Herre att Han sänder arbetare till sin skörd här uppe i Norrland.

Vi fortsätter serien här i två veckor. På dagarna har vi torgmöten, ibland två gånger om dagen. Vi har också tillstånd att köra med högtalarbil, vilket vi kommer att utnyttja. Det är ett utomordentligt sätt att göra mötena kända, vidare har vi ett par tusen traktater som delas ut på gator och i brevlådor.

Vi har hjälp de här veckorna av Erland och Viviann Strömkvist. Var även med att stödja kampanjen genom offer, sänd din gåva till Evangelistkassan för över Norrland.

c/o Östen Dahlberg
Tenorvägen 33
931 00 Skellefteå
Pg. 38 62 01 - 8

Fridshälsningar från
Norrlandsevangelisterna
gm Anders Larsson

F
FR
linj

ÖRNSKÖLDSEVIL

Ty den kamp vi hava att utkämpa är icke en kamp mot kött och blod, utan mot ondskans andemakter i himlarymderna. Jesus har besegrat alla andemakter!

Församlingen här i Ö-vik har under denna sommar fört ut evangelium på gator, torg, parker och andra platser, de stora synbara resultaten har inte varit så märkbara, men mycket har skett i andevärlden och många kontakter som nåtts genom samtal osv avslöjar vilken nöd som finns bland människorna.

Den okunnighet om andelivet som finns långt inne i de religiösa leden är skrämmande, ansvaret vilar tungt på de som vill stå för Jesus.

Här gäller det att göra sin kallelse och utkorelse fast, och veta varför man är utanför lägret, annars går man under med världen.

Vi ska inte fly för kampen och striden utan stå fasta och ta in nya områden, vad andra sysslar med får dom svara för, vi ska vara trogna kallelsen att föra ut evangelium till en döende värld. Broder och Syster bed för Ö-vik! Bed för vittnena som tagit sin kallelse på allvar! Bed för de vittnen som Gud ska ta ut!

Fridshälsningar
Inger Erixon
Maranataförsamlingen
Örnsköldsevil

n NT- rna

F Magalhães besökte flera platser under Sverige och Norge. Här ses han i aktion i Hvaler, Norge.

NORGE

Tjänar det något till?

Ofta infinner sig en resignation som säger att det inte tjänar något till att samla folk till konferenser på sommaren. Sommaren är ofta en förströelsens tid. Få har tankar på att samlas omkring Guds Ord. För de flesta har allvaret om den tid vi lever i ersatts av en fläkt från verkligheten. Församlingarna i Sarpsborg och Fredriksstad var initiativtagare till den konferens som hölls på Spjaeröya, Hvaler. Dagarna kom med sol från klar himmel, och det bästa av allt, himlen var öppen. De som deltog kommer säkert att länge minnas dessa dagar. De upplevde GUDS GODHET genom VITTNES-

BÖRDET och ORDET (Jes. 8:20) vilket var konferensens måtto.

Ortens fria församling inställde sina möten dessa dagar och deltog aktivt i konferensens möten. Ja, inte nog med det, de ställde sina lokaler till förfogande för övernattnings för tillresande, de bistod också med privat inkvartering. Må Gud välsigna denna församling som i så stor grad visade sin kärlek mot oss. Systrarna Randi och Björg från Hvaler deltog med sina livfulla sånger i mötena till stor välsignelse.

Maran Ata vänner från hela Syd Norge och Vestlandet deltog i konferensen tillsammans med föreståndare och evangelister: Aimar Arnesen, Georg Imsen, Knut Rognstad, Edmund Hansen, Jörgen Olsen, föreståndare Kåre Roland från Modum, John Bjerkaes och Valter Högenhall samt Iver H Jones. Från Sverige kom Ernst Högländer och från Brasilien Sebastian Farias Magalhães.

Det visade sig redan under öppningsmötet fredag kväll att Folkets Hus var för litet. Men de uppsatta högtalarna förde ord, sång och toner till alla som stod och lyssnade utanför. Gud lever än, och verkar på jorden. Maranataförsamlingen i Stockholm med föreståndare Arne Imsen hade ordnat med ett oväntat besök från Brasilien, i det den i Brasilien kände evangelisten Sebastian kom redan till fredagens öppningsmöte och talade till stor välsignelse i mötena. Hans speciella trosförkunnelse och bön för sjuka var i sanning en uppenbarelse av Guds kraft. En broder som hade varit värkbruten och böjd i många år blev momentant löst från sin plåga. I sanning, Jesus är ännu densamme. Må Gud välsigna detta redskap i tiden som ligger framför, låt oss be för honom. Ernst Högländer tolkade och deltog i mötena till stor välsignelse under veckan.

Konferensen hade också den stora glädjen att ha de "resande" från Elverum och Kirkenaes med i mötena, och de deltog med vittnesbörd om Jesu förlösande makt.

Den nioåriga Rut sjöng tillsammans med Jenny i mötena, och sjöng sig rätt in i hjärtan på ungdomen som deltog men ännu inte lämnat sig åt Gud. Säkert blev det en tankeställare för många ungdomar som var där. Ordet vänder aldrig fåfängt åter. En ung flicka från semesterfolket på platsen var djupt gripen och lämnade sig åt Gud. Må Jesus bevara henne. Georg Imsen talade till stor välsignelse.

Låt mig också nämna Kåre Roland som är föreståndare för rehabiliteringshemmet på Modum. Han berättade gripande om flera av dem som var s.k. svarta får i samhället, som efter vistelse på hemmet hade lämnat sig åt Gud och blivit nya skapelser och — nytiga samhällsmedborgare. Ja, det tjänar verkligen någonting till att kämpa för Gud. *Det i haven gjort mot en av mina minsta, det haven i gjort mot mig*, var Jesu hälsning till sina lärjungar.

Dopmötet på stranden söndag eftermiddag, var en rik upplevelse för oss alla. Över ett tusen semesterfirare hade kommit dit. Vilken syn! Här var inte stoj och oro, de satt stilla och lyssnade till budskapet som Sebastian Magalhães och Aimar Arnesen förde fram.

Evangelium till en döende värld. Jag tror att konferensen gav oss alla en impuls att kämpa för Gud. Det tjänar något till, tiden är snart förliden, tid skall inte vara mer och Jesus kommer snart och hämtar de sina på skyn — vilken dag.

Det rådde en kärlekens atmosfär under konferensen, här var alla ett i Kristus. En gråhårig gammal syster som kom med i den buss som sattes in från Oslo sade under avskedet på söndagen att inte sedan T. B. Barratts tid hade hon upplevt en sådan atmosfär bland Guds folk. Må Gud i de sista dagarna på nytt samla alla de utspridda. Vi kan inte mista någon.

forts. sid. 17

*Missionens
målsättning
i focus:*

Viktiga missions-
samtal på Johannelund

»Skall missionsmedlen gå till socialt arbete?«

Var skall man lägga tyngdpunkten i missionsarbetet?

Skall man centralisera eller decentralisera?

Skall man bygga upp en missionsstyrelse eller skall man lägga tyngdpunkten i den lokala församlingen?

Missionär Elof Höglund th. och Arne Imsen under missionsandakten på Johannelund.

HÖGLUND: Jesus gav sina tolv apostlar riktlinjer när han sade: När ni går fram ska ni predika och säga: Himmelriket är nära. Missionskallelsen och budet han gav dem innan han gick till himlen och som är detsamma genom alla tider är: **Gån ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn.**

Därefter kan de läras att hålla allt vad Jesus har befallt. Det är riktlinjerna.

Sorgligt nog finns det sådana som fått missionsbefallningen en gång men förlorat visionen. Det

sociala engagemanget tar överhanden genom statliga medel och i ok med ofrälsta. När missionärerna byggt upp sin missionsstation får de gå därifrån.

IMSEN: Vem tar då hand om det?

HÖGLUND: De som hade en kallelse kom ut, men lät sig ledas in i en sådan social verksamhet som de inte klarade av. Församlingar fanns inte, de fick statligt understöd genom institutioner, och när de hade byggt upp ett stort verk blev de utmanövrerade.

IMSEN: Det fanns alltså en institution, men inga människor som

kunde bära upp det? Inget församlingsarbete?

HÖGLUND: I dessa statliga institutioner fanns inga frälsta som hade insikt och förstånd för de andliga behoven.

IMSEN: Har alltså det sociala arbetet blivit en överbyggnad på församlingsverksamheten, och omöjliggör så effektivt missionsarbete?

HÖGLUND: Ja.

IMSEN: Finns det något alternativ till denna verksamhet?

HÖGLUND: Ja: **GÅN UT IFRÅN DEM!** Det går inte att reformera denna typ av arbete som

felaktigt etiketteras som missions-
arbete fastän det egentligen är
social verksamhet. Man måste stäl-
la sig utanför och börja ett ge-
nuint evangeliskt arbete, predika
att Guds rike är nära. Det behö-
ver människorna höra.

Etiopiska staten har inte för-
behållit att endast sociala missio-
närer ska få komma dit. Missio-
närerna har själva genom vinst-
begär kommit in i detta. Etiopien
behöver missionärer och inte fi-
lantroper!

IMSEN: Ibland oss finns yr-
kesutbildade människor; hantver-
kare, lärare, sjukvårdspersoner,
som dagligen arbetar i svenska
sjukhus och skolor. Det finns
svenska byggnadsarbetare osv.
Dessa uppbär åtminstone delvis
lön av staten. De är alltså tjänste-
män i Sverige. Så händer det en
omflyttning på grund av lokalise-
ringsproblem. Man flyttar från
Norrländ till Mellersta Sverige el-
ler Södra Sverige, och är fortfa-
rande statstjänstemän. Låt oss sä-
ga att dessa statstjänstemän i stäl-
let för att flytta från Norrländ
flyttar till Addis Abeba, och i
stället för att ha lön av Svenska
staten får lön av Sida för sitt ar-
bete, eller av den Etiopiska sta-
ten. Var ligger skillnaden?

FREDSKÄRISTER

HÖGLUND: När pingstmissionen
startade i Etiopien, så sände de-
ras ledare ut en apell i pingst-
väckelsens tidningsorgan: ETT ÅR
FÖR MISSIONEN! Det var mas-
sor av människor som nappade på
kroken av äventyrlust. Alltså var
pingströrelsen utvecklat en typ av
U-landshjälp. Pingstförsamlingar-
na offrar till denna U-landshjälp,
och därifrån avlönas till stor del
de som kommit ut på missionsfälten
för att ge ett år till missionen.
Det var en imitation av Sida. Så
började svårigheterna. Pingstmis-
sionen skulle få ut fredskårister,
vilka fick sin avlöning genom Sida.
Dessa fick sålunda fria resor, ett
kontrakt på två år, semestrar, bra
bostäder, fint möblerade med
skinnmöbler och en bil. Det låg i
hågen för en hel del unga män

och kvinnor att bli antagna som
fredskårister. Så kom en falang
äventyrare in i missionsverksam-
heten. Det har gjort att vi fått
många strider och svårigheter, och
evangelii budskap har uttunnats.

Tro inte att du får någon mis-
sionsande i dig för att du lämnar
Sverige och reser på statliga medel
till Etiopien! Du är samma män-
niska. Har du äventyrlust och
vinstbegär som driver dig ut, så
kolliderar det med den verkliga
missionsanden. Gud bevara oss
för att få ut statstjänstemän eller
kommunaltjänstemän till missions-
fälten! Men har du ett yrke, och
vill helga det till Guds ära och
hjälpa folket i missionsländerna
med den utbildning du har, då är
du välkommen.

IMSEN: Går problemet lösa
den vägen, i stället för att blanda
ihop mission och församlingsarbe-

te med övriga aktiviteter, som vi
gör här hemma? Det är ju ingen
som menar att en norrlänning som
flyttar till Malmö blir evangelist
för det. Men som kristna skall
de ju vara vittnen överallt.

Vi tänker oss den här situatio-
nen: Systrer Högländer har vissa
planer på arbetet i Brasilien. Hon
är barnmorska nu i Dalarna, och
hon tjänar människorna där i den
tjänsten, hon får lön av lands-
tinget eller kommunen för det.
Så kommer hon till Brasilien. Hon
är lika mycket yrkeskvinna där,
hon kan gå in i ett yrkesarbete
och under samma betingelser upp-
bära lön, men av en annan orga-
nisation som är Sida. Det finns
alltså inga andra krav på henne
än att hon skall vara yrkesarbete-
re. För den yrkesverksamhet hon

forts. sid. 16

rockmärken!

med de olika texterna:

"DU BEHÖVER JESUS" (Röd; vit text)

"ÄR DU REDO NÄR JESUS KOMMER" (orange; vit text)

"JESUS HÖR BÖN" (Grön; vit text)

"JESUS" (Stora vita bokstäver på klarblå botten)

"DU BEHÖVER KRISTUS" (Vit; röd text)

"JESUS GIVER FRID" (Röd-rosa; vit text)

Pris: 1: 50 kr st.; 10 st. för 10 kr

Sänd mig mot postförskott följande rockmärken:

.... st Du behöver Kristus
.... st Är Du redo när Jesus kommer
.... st Jesus hör bön
.... st Jesus
.... st Jesus giver frid
(moms ingår)

**Orderadress: MR:s Bokförlag
Box 6177, 102 33 Stockholm
Tel. 08/25 51 28**

Namn:
Adress:
Postnr:
Postadr.:
Tel. /

Rapport från Bibelveckan på Johannelund

INDOKTRINERING OCH ANDEDOP

— av Ulla-Britt Sundlöw —

Så har vi vinkat farväl till ungdomarna som deltog i den första Bibelveckan på Johannelund.

— Det blev en i alla avseenden lyckad, veckasade Arne Imsen under avskedsmötet, vi hoppas kunna göra det till tradition. Mötet liknade i mångt och mycket en kyrklig konfirmationshögtid med offentligt förhör och genomgång av vad som sagt under veckan. Kvällen bjöd emellertid både på dop och andedop: Sex av "konfirmanderna" döptes till Kristus och senare på kvällen konfirmerade den Helige Ande själv pånyttfödelsen och barnskapet hos Gud i flera ungdomars liv.

Det var med väldig bävan och förväntan, som jag såg fram emot bibelstudieveckan för ungdom. Vi hade ingen erfarenhet av någon sådan vecka tidigare, och min önska var att Gud verkligen skulle få ett fast grepp om oss alla och att vi skulle få uppleva Jesus på ett alldeles speciellt sätt. Att vi inte bara skulle teoritisera läran om Jesus, utan uppleva Livet i och genom Honom.

Ungdomarna strömmade till, en och en, och på måndagsmorgonen var det ett tjugotal elever, plus lärare samlade. Det gällde att få kontakt med varandra, och ge-

menskap. Vi upplevde för var dag, att vi svetsades samman till ett i Kristus, och vår längtan var: *Mera av Jesus i våra liv*. Behoven fyllades på ett underbart sätt, och ungdomarna upplevde frälsning och andedop. Den Helige Ande ledde ungdomarna fram till att övergå ifrån dödens territorium, där sattan är konung, till Livets underbara marker, där Jesus är och förblir Konung och Herre.

Gedigen undervisning

Vi fick en gedigen och andeinspirerad undervisning om Kristendomens mysterium av Arne Im-

Alla tjugo i grönskan på Johannelund.

Solvig Lehtonen döps

sen, och alla fick klart för sig att dopet är gränsen mellan OTRONS och TRONS områden.

Vad som också kom fram under veckan var behovet av kraft för våra frälsta skolungdomar; kraft att kunna stå fasta i tron och vara ljus i en ungdomsvärld full av röta där våra ungdomar är *tvungna* att vistas många timmar varje dag, p. g. a. skolplikten.

En flicka vittnade så gripande, på förfrågan om hon inte kände sig ensam bland sina kamrater i skolan: "Jag har ju Jesus att umgås med".

Den fasta tillförsikten som präglade tros livet hos våra ungdomar, inspirerar oss till fortsatt indoktrinering om Livet i Gud och dess följder, och jag önskar att vi alla kommer ihåg dessa våra ungdomar som nu i höst börjar skolan igen.

BED att de får vara missionärer i sin omgivning, och att tron manifesterar sig i deras liv, så att kamrater och lärare blir påverkade av Det Sanna Ljuset.

"Vi hava vunnits för att vinna andra,

Vår Kung är Jesus, i hans tjänst vi stå."

Ulla-Britt Sundlöw

DOP OCH KONFIRMATION

— Stina Fridolfsson —

Intensivt bibelstudium. Närmast fr. v. Rut Sollén, 10, Annette Rantala, 13 och Maria Bergström 12 år.

— Hur går det att vara frälst i skolan?

Arne Imsen sitter grensle över en stol i Johannelunds dagrum och tittar forskande på en 14-årig pojke som lite generat skruvar sig framför honom.

Skolveckans hela deltagarskara satt tillsammans med en stor del av församlingen runt olika bord i rummet och väntade med spännt intresse på intervjuoffrets svar. Det kom så småningom. Lågmält.

— Det är nog svårt.

Svårt? Hur då, då?

— Man får nästan alltid vara så ensam.

Församlingen darrade till i en skälvande suck. Man anade en värld av smärtsam erfarenhet bakom orden. De övriga skolbarnen lyssnade lugnt. Det svar som här lades fram var en självklar sak för dem. En efter en av eleverna, ålder 8—16 år, berättade

om sina erfarenheter som frälsta i skolan, eller om att de blivit frälsta och andedöpta under veckans lopp. Med ansiktet dolt i händerna, med händerna uppsträckta mot himlen eller i tryggt höfterfäst prisade de sin Frälsare i tur och ordning. Tjugo skolbarn från skilda håll smälte samman till en grupp frälsta missionärer under veckans lopp.

Skolungdomsveckans egentliga avslutning var dophögtiden på lördagkvällen. Den gedigna undervisningen gav resultat i sex människors ja till dopkravet.

Arne Imsen höll ett regelrätt konfirmationsförhör med skoleleverna. Vägen från otro till tro blev grundligt redovisad i frågor och svar med nyckelorden antecknade på svarta tavlan. Helt naturligt följde dopet efter förhöret. Jag önskar att alla präster i Sverige varit där och fått en lektion i

hur en äkta konfirmation skall gå till.

Lasse Andersson och jag stod vid kyrkans dörröppning och registrerade. "Har du varit med om något sånt här förr?" sa jag och torkade tårarna. "Nej, det här är klockrent!" svarade han överväldigad. Vi stod där tysta och upplevde renheten genom åsynen av dopkandidaternas förklarade avsikten, medan de i vit dopdräkt väntade på att få döpas till Jesu död och uppståndelse.

Vill vi väckelse i Sverige, måste vi sluta upp omkring våra unga, bedja och arbeta för att de skall uppleva genomgripande frälsning som håller livet ut. Uppleva frälsning innan de hunnit bli förstörda av knark och sprit i vårt mänskligt-ovänliga samhälle.

Att bli frälst i god tid är det största undret som kan ske med en människa.

MARANATAFÖRSAMLINGEN...

forts. fr. sid. 5

under veckan har i grunden avlivat alla falska rykten om Maranata i Sverige. Vi har mött ett enat folk som kämpar för sunda riktlinjer och vi åker hem med förnyad vision i arbetet att bygga upp ett fritt verk på Ordets grund.

— Mycket arbete väntar. Tillsammans med ett par grannför-

samlingar har vi skaffat en komplett tältutrustning och verkar nu helt oberoende. Bröderna *Gunnar Strand* och *Sigmund Oleivsgaard* skall direkt efter Malmköping till kampanjer i Elverum och Fagnäs. I verksamheten har vi också stor hjälp av pingstpionjären *Sigurd Brattlien*.

— Det är tragiskt att se hur grupp på grupp helt enkelt lagts ner det lokala församlingsarbetet

för att medlemmarna offerar till avlägsna, sk. infödda, evangelister. Detta är ett bedrägligt system som måste stoppas.

— Först och främst måste vi bygga upp den lokala församlingen, göra den stark och bärkraftig och sedan, utifrån den, missionera vidare, säger Egil Glemmestad och sammanfattar i den slutrepliken vad som sades i Malmköping 1971.

Skall missionsmedlen...

forts. fr. sid. 13

bedriver, använder vi inte missionsmedel. Missionsmedlen sätts in i det genuina evangelisationsarbetet. Ett annat exempel har vi här: En lärarinna åker till Etiopien och bedriver lärarverksamhet därute och får en lärarinnas lön. Det har ingenting med församlingens arbete på platsen att göra, och de som avlönar henne ställer inga andra krav än att hon skall undervisa i skolännen. Kan man hålla isär mission från församlingsarbete där? Tror du att det skulle gå bygga upp arbetet så?

SIDA

HÖGLUND: Jag har sett hur den här typen av arbete utvecklats i Etiopien, och jag har kommit till den slutsatsen att jag helst inte skulle vilja ha något att göra med Sida-arbetarna. Jag vill att både sjuksköterskan och lärarinnan skall ha gudomlig kallelse och att det är något inom dem som brinner så att de inte kan låta bli att gå ut till folket och använda de gåvor och den utrustning som Gud givit dem, både intellektuellt och andligt, men att församlingen sänder dem, och att församlingen genom frivilliga offer hjälper dem på missionsfältet. De får skära ned sina standardkrav. Kan de inte göra det, så passar de inte därute. Jag tror inte att vi kan hålla isär missionsarbetet från det övriga arbetet, för har vi en människa i missionen som är anställd av Sida, så vill han vara "herre" därute.

IMSEN: Finns det alltså i ett sådant arrangemang avigsidor som innebär att Sida skulle ställa krav på inflytande och kontroll som äventyrar missionens arbete?

HÖGLUND: En mission bygger upp en skola och vill ge barnen evangelium, frälsning och fostran. Så kommer en lärarinna som av Sida är satt till direktör för skolan. Hon vill ha sitt utrymme och göra som hon ser bäst, och kommer ofta i konflikt med missionärernas målsättning. Jag har funnit att vi gör bäst i att hålla oss på den gamla smala missionsvägen.

HÖGLANDER: Min fru Doris och jag, har samtalat om det här problemet, med tanke på det arbete bland gamla och sjuka, som hon känner för att starta. Det skulle vara bra ur många synpunkter att få understöd från Sida. I början skulle det kunna gå, men frågan är väl när arbetet växer hur mycket insyn Sida skulle vilja ha. En annan sak kanske det blir om man, som broder Arne Imsen säger, kan hålla det arbetet utanför missionsarbetet. Men då kan man fråga sig om man har en uppgift. Det är ju fråga om mission för en missionär.

MÅLSÄTTNINGEN

IMSEN: Vi förstår alla de problem som varenda missionär kommer att ställas inför. Vi ser Afrika i dag. Vad har resultatet blivit av den kulturinsats som olika missionssällskap velat utföra? Det har ju blivit att de har byggt upp skolor, de har byggt upp sjukhus

som sedermera staten har tagit hand om, och det har fått oerhörda konsekvenser. Skall vi ut på missionsfält i dag, så måste vi veta vad vi skall göra och var vi skall göra det. Vi måste ha en ideologi som är klart förankrad i Guds Ord, och vi måste vara övertygade om att den skall genomföras. Jag vill ställa en fråga som jag tycker är pinsam: Skall vi låta våra missionsmedel gå till socialt arbete? Om våra missionsmedel går till att bygga exempelvis barnhem, vilka återverkningar får detta på vårt övriga missionsarbete? Är vårt motto EVANGELIUM TILL FOLKET, så måste det väl finnas anledning för oss att ställa oss inför den här frågan. Visst är det bra med barnhemsverksamhet, men vad skall gå först? Skall vi gå in för att sprida evangelium från man till man, från by till by, från stad till stad, från provins till provins, från land till land? I så fall får vi inte låsa fast missionsmedlen i sociala projekt.

Jag tror att det finns en underbar lösning. Det är helt enkelt det att man gör som man gjort i våra länder. Man skiljer på det sociala och det evangeliska arbetet. Drar upp gränslinjer och håller isär så att inte det renodlade evangelisationsarbetet får stå tillbaka.

Det är ju skrämmande när man i dag ropar från missionsstyrelserna efter lärare, läkare, sjuksköterskor, när man egentligen behövde profeter, evangelister, herdar och lärare. Man har i dag inte

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33:—, halvår 17:—, kvartal 9:—. Lösnummer 1:50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ År ny prenumerant

☐ kvartal 9 kr
☐ halvår 17 kr
☐ helår 33 kr

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

TILL
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

medel att sända ut sådana, på grund av att så mycket pengar har gått till socialt engagemang. Om vi kan finna en sund väg att arbeta på biblisk grund utifrån vår situation, då tror jag att vi skulle få en väldig välsignelse. Vi skall inte bortse från den filantropiska verksamhetens betydelse, men vår målsättning skall hela tiden vara: EVANGELIUM TILL FOLKET.

FORTPLANTA

Vi behöver församlingar i Sverige som är bärkraftiga, mättade med andeliv. Vi behöver fäder och mödrar hemma i Sverige, men också i Etiopien, Spanien och Brasilien. Det måste vara en livsnödvändighet för oss att få det att fungera. Missionärernas uppgift måste vara att fortplanta till missionsländerna det de sett ta ge-

stalt på den plats de kommer ifrån. Då blir det moder- och dotterförsamlingar, en organisk livsförbindelse. Kommer man inte i kollision med modern ovanefter, så kan man helt säkert leva i ett underbart skönt förhållande till alla syskonförsamlingar som byggs upp på jorden genom den helige Andens redskap.

Vi har en grupp ungdomar som är brinnande i sina hjärtan. De vill ut på missionsfält. Församlingen har inte ekonomisk bärkraft så att den kan sända ut allesammans. De har ett yrke. De behöver inte vänta tills de får sitt underhåll ordnat, utan de kan gå ut till missionslandet och börja arbeta i sitt yrke och på det sättet klara sin försörjning åtminstone under en övergångstid. Under tiden kan man bygga upp Guds verk efter de

enkla riktlinjerna. Paulus, som för resten var tältmakare, säger att tron skall föröka sig. Hur? Jo, genom att den kommer allt fler till del. Hur sker det? DÄRIGENOM ATT VI KOMMER BORTOM VÅRT OMRÅDE!

Paulus gick systematiskt till väga. Han fann en knutpunkt, han flyttade sig ständigt gränserna bortom, men han övergav aldrig de positioner han intagit. Allt eftersom han fick dessa församlingar som var vunna gripna och intresserade av evangelisationsarbete, så kunde han flytta gränserna vidare. Låt oss be till Gud att vi får vara med och flytta och utvidga gränserna så att vi inte sätter stopp någons i utvecklingen, utan låter Guds Ande verka så att verket kan gå vidare genom oss.

NORGE

forts. fr. sid. 11

Söndag kväll, då konferensen led mot sitt slut, höll alla varandra i händerna och sjöng och lovprisade Herren. Jag tror att alla som var där lyfte sin blick upp till honom som en gång skall samla sina inför Lammets tron, då skall vi aldrig skiljas mer.

Medan flaggorna från Brasilien, Sverige, Norge togs ned, alla militärtälten som var uppsatta för övernattning togs bort då konferensen var över, stod semesterfolket där undrande och såg på. De tänkte nog allesammans: ett märkligt folk, de är inte som andra. Nej, låt oss vara ett avskilt folk som HÖR HERREN TILL.

Broder Sebastian minde församlingen om bönens makt. Låt oss be för dem som står i spetsen för Guds verk, de från Sarpsborg och Fredriksstad som hade tagit på sig ansvaret för konferensen behöver våra förböner. Längs vägen från Folkets Hus stod semesterfirarna och hälsade oss välkomna igen och vinkade. Ja, vem vet, om Herren dröjer?

Maranata, Jesus kommer snart!.

Iver H Jones

BIBELSKOLAN

I fem veckors tid, från den 16 oktober till den 21 november bedrivs en intensiv undervisningskampanj på Johannelund. De erfarna gudskämparna REIN SEEHUUS och SIGURD BRATTLIEN från Norge kommer att vara med som lärare, förutom lektor PER FJELLSTAD och ARNE IMSEN. Evangelisterna HENRY HOLMBERG, ARNOLD ANDERSSON, GUNNO ANDERSSON och LASSE JOHANSSON kommer också att delta i undervisningen. På många sätt kommer höstens långa bibelskola att vara annorlunda mot tidigare års.

- Du som önskar avskilja Dig för Gud; Du som önskar få en stabilare grund för Din tro, behöver vara med.
- Har Du möjlighet att delta någon eller några veckor, så vänta inte med att anmäla Dig!

Skicka kupongen till: Bibelskolan c/o Maranataförsamlingen, Missionsv. 24, 161 35 Bromma.

☐ Jag ämnar delta hela tiden

Jag ämnar delta i bibelskolan tiden:

Namn:

Adress:

Postadress:

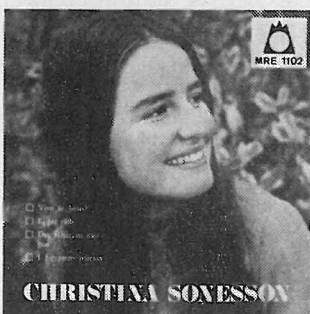
Telefon:

MRE 1101

Sigrd Malmberg är en av maranataväckelsens pionjärsångare. Hennes klara, friska röst tolkar på ett underbart sätt väckelsesångernas budskap. Här sjunger hon: JAG DROM-DE ATT TIMMEN VAR INNE/VI RESER HEM/ JAG VET ATT JESUS LEVER/NÄR JAG VÄL HAR FULLBORDAT MITT LOPP.

Pris 12:— kr (med moms)

MRE 1102

Christina Sonesson är väl känd och omtyckt, genom TV och grammofoninspelningar, där hon med säregen skön sångstil bär fram evangelium. På denna skiva sjunger hon: VEM ÄR JESUS/EJ JAG RADS/DET FOLJER EN MORGON/I EGYPTENS MÖRKER.

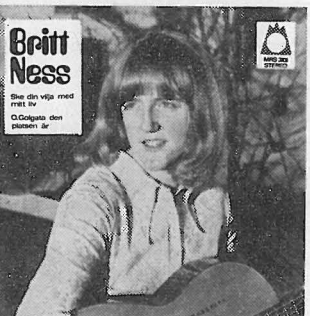
Pris 12:— kr (med moms)

MRS 3102

Karl-Georg Rognstad från Oslo gör en lovande skivdebut med den här singeln. Karl-Georg är en äkta norrman med livslust och sångarglädje. Det märks på skivan, som man skall spela om man vill bli glad själv. Sångerna är: A, HVILKEN DAG DET BLIR och JEG ER FRI, LYKKELIG. Stereo.

Pris 7:95 kr (med moms)

MRS 3101

Britt Ness som har en mjuk och engagerad röst och vars tidigare inspelningar blivit mycket väl mottagna, har gjort en ny singel. Sångerna hon valt är: SKE DIN VILJA MED MITT LIV — sången hon sjöng i Malmköpingsveckan till så stor välsignelse, samt O, GOLGATA DEN PLATSEN ÄR — en gammal härlig väckelse-sång. STEREO.

Pris 7:95 kr (med moms)

MR's MUSIC PRODUCTION

BOX 6177

102 33 STOCKHOLM

TEL. 08/25 51 28

MRL 2101. MARANATAMÖTE från radio. Utsändningen i december nu på skiva.

Pris kr. 18:50 + moms.

Kort intervju med ARNE IMSEN. Unisöna sånger: "Guds folk är på resa", "Det skall komma en dag", "Allt jag behöver är mera av Jesus" samt sång av Inga-Lill och Henry Holmberg och Sigrd Malmberg. Predikan: Arne Imsen. Mötesledare: Gunno Andersson.

Namn
Adress
Postnummer
Postadress
Tel. /

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

.... st MRE 1101 SIGRID MALMBERG
.... st MRE 1102 CHRISTINA SONESSON
.... st MRS 3101 BRITT NESS
.... st MRS 3102 KARL-GEORG ROGN-
STAD
.... st MRL 2101 RADIOMÖTET

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 6177, 102 33 Stockholm, Tel. 25 51 28

• Mötesannonser •

SAMTALSDAGAR I STOCKHOLM

Alla vittnen och andra engagerade som står ett med oss i väckelse- och församlingsarbetet; i ande, liv och lära, inbjudes till några gemenskaps- och informationsdagar på Johannelund 13—15 september, med inledning måndag kl. 10.00.

För inkvartering och utspisning ring 08/25 51 28, eller skriv och meddela din ankomst.

Maranataförsamlingen i Stockholm

MALMÖ 18-26 september

utom månd. 20/9 och fred. 24/9

Mötena hålles i Folkets Hus

Vittnen: HENRY HOLMBERG, KARL-GEORG ROGNSTAD, GÖRAN DUVESKOG (ev. ARNE IMSEN) Sångare från Nybro, Hasslö, Sölvesborg och Markaryd.

Mötestider se ortspressen

Välkommen!

EN RESA I ISRAEL

forts. fr. sid. 7

Makpelas grotta är nu överbyggd som de flesta minnesplatser i Israel är. Vi fick se ned till grottan därnere genom ett hål och såg att det brann ljus där.

Jakobs kropp är troligen en mumie, eftersom han blev balsamerad i Egypten. En balsamering tog trettio dagar. Egyptierna var mycket skickliga i denna konst.

Men det kommer en uppståndelse morgon, och då skall de som är i Makpelas grotta också uppstå. Jesus lovade att vi skall sitta till bords med Abraham, Isak och Jakob i Guds rike. (Matt. 8:11, Luk. 13:29)

En annan händelse som är förknippad med Hebron är att konung David där regerade i sju år och 6 månader av sin fyrtio-åriga regeringstid. (2 Sam. 2:11)

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

BILAGA MEDFOLJER**Till postverket:**

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionšv.
24, 161 35 Bromma

FÖDAS PÅ NYTT

Jesus samtalar med Nikodemus om livets väg

Bland fariséerna fanns en man, som hette Nikodemus, en av judarnas ledande män. Han kom till Jesus om natten och sade till honom: "Rabbi, vi vet, att du är en lärare, som kommit från Gud. Ingen kan göra sådana tecken, som du gör, om icke Gud är med honom." Jesus svarade honom: "Sannerligen, sannerligen, jag säger dig: Om en människa icke blir född av vatten och av Anden, kan hon icke komma in i Guds rike. Det som är fött av köttet, är kött, och det som är fött av Anden, är ande. Förundra dig icke över att jag sade dig att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet icke, varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden."

Nikodemus frågade honom: "Hur kan detta ske?" Jesus svarade: "Är du Israels store lärare och förstår icke detta? Sannerligen, sannerligen, jag säger dig: Vi talar om vad vi vet, och vi vittnar om det vi har sett, men ni tar icke emot vårt vittnesbörd. Om ni icke tror, när jag talar till er om jordiska ting, hur skall ni då kunna tro, om jag talar till er om himmelska ting?"

Ingen har stigit upp till himmelen utom den som steg ner från himmelen: Människosonen, som är i himlen. Liksom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste också Människosonen bli upphöjd, för att var och en som tror skall ha evigt liv i honom.

Ty så högt älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom icke skall gå förlorad utan ha evigt liv. Icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle frälsas genom honom.

Den som tror på honom blir icke dömd, den som icke tror är redan dömd, därför att han icke tror på Guds sons namn. Och detta är domen: Ljuset hade kommit i världen, men människorna föredrog mörkret framför ljuset, därför att deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda, han hatar ljuset och håller sig borta från ljuset, för att hans gärningar icke skall komma i dagen. Men den som gör sanningen, han kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart, att hans gärningar är gjorda i Gud."

Joh.3:1-21